

Mimar Sinan Mühendisler Birliği
‘YERLİ ÜRET YERLİ TÜKET’
TOPLUMSAL FARKINDALIK SEFERBERLİĞİ AÇILIŞ TÖRENİ
13 Aralık 2017, Bağlarbaşı Kongre ve Kültür Merkezi

İBB Değerli Başkanı, Ev sahibimiz Üsküdar B Başkanımız,

İş Dünyamızın Değerli Başkan ve Temsilcileri,

MSMB Değerli Başkan ve Üyeleri,

Değerli Misafirler,

Konuşmama, dün ahiret yolculuğuna uğurladığımız, değerli dostum, İTO Başkanı İbrahim Çağlar'ı anarak başlamak istiyorum. Güzel bir insandı. Güzel işler yaptı. Sağlam bir dosttu. Doğru bildiklerini savunmaktan sakınmayan birisiydi, hani derler ya, Elif gibiydi. Ülkesini seven, yetiştiği değerlerine bağlı bir civanmertti. Yerliydi. Allah rahmet eylesin. Mekanı cennet olsun... Ailesi ve sevenlerine Rabbimden sabır diliyorum. Aslında, Ülkemiz kaybetti. İnsan kolay yetişmiyor.

İkinci olarak da, Sayın Cumhurbaşkanımızın çağrısıyla bugün İstanbul'da yapılan İslam İşbirliği Teşkilatı Olağanüstü İslam Zirvesi Konferansı'ndan “Başkenti Doğu Kudüs olan Filistin Devletini tanıyoruz” açıklaması geldi.

Bu kararın, öncelikle bölge barışına, devamında da dünya barışına katkı sağlamak adına önemli bir adım olduğunu düşünüyorum. Hayırlı olsun.

Bu duygularla, sizleri şahsım ve Dış Ekonomik İlişkiler Kurulu – DEİK adına saygıyla selamlıyor; “Yerli Üret, Yerli Tüket” toplumsal farkındalık seferberliği tanıtım toplantısının ülkemiz adına önemli başlangıçları vesile olmasını temenni ediyorum.

Değerli Konuklar,

Acımasız, rekabetçi, çıkarların daha fazla ön planda olduğu ve artık bu uğurda her şeyin mübah sayıldığı bugünün dünyasında; özü bu topraklarla yoğrulmuş olan bizlerin ortaya koyacağı değerler çok önemli. Vicdani, ahlaki, adil ve hem halka hem de hakka hesap verebilir olmak...

Yani, **insani bir tutarlılık.**

Bence işin püf noktası burası...

Yerlilik. Millilik...

Beni tanıyan dostlarım bilirler, severim rakamlarla konuşmayı. Aynı zamanda, siyasi konuşmadığımı da bilirler. Ama, bu programda, izninizle işin ruhunu konuşmanın daha doğru olacağını düşünüyorum.

Yerlilik, bir tercih, bir yaşam biçimi, varoluşumuzun sebebini anlamlı kılmak aslında.

Çocukluğumuzdan itibaren beyin kodlarımıza işlenmeye çalışılan yanlışlara dur demek. Bir haykırışı başlatmak, ama sadece başlatmamak, sonuna kadar götürme azmiyle, var gücüyle çalışmak.

Ben, Burdur'un 1.100 metre rakımlı güzel bir yayla köyünün çocuğuyum. Okulumuzda "Yerli Malı kullanmalı" diye, bize evden getirdiğimiz elmalar sembolleştirilirken, o güzelim köyde kendi ineğimizin sütünü içip, aynı süttten anacığımın yaptığı tereyağını yemek varken, sabahları Marshall yardımı süttozu ve yanında yine Marshall yardımı margarin sürülmüş ekmeği niye yediğimizi sorgulayabilmek, Yerli üretmek ve yerli tüketmek.

Her sene, acaba bu yıl Amerikan kongresinden Türkiye için 300 Milyon \$ mı, yoksa 400 Milyon \$ mı askeri yardım geçecek, sonra senato onun ne kadarını kesecek, Başkan nasıl karar verecek sorularından kurtulabilmek.

Ve bugün, her yıl sadece insani amaçla tüm dünyaya 5 Milyar \$ yardım yapabilmek. Misafirimiz olan Suriyeli ve diğer mülteci kardeşlerimize yapılan harcamalardan ayrı olarak.

1986 yılında, Rahmetli Cumhurbaşkanımız Turgut Özal'ın, Amerikan Başkanı Baba Bush ile görüşmesinde, "artık daha fazla askeri yardım istemiyoruz, daha fazla ticaret istiyoruz" diyerek ve hemen orada, bugünkü DEİK'in temelini atıp, Türk Amerikan İş Konseyini kurabilmek.

Gümüş Motor da, Rahmetli Başbakanımız Prof. Dr. Necmettin Erbakan için, üretilen motorun gücünden bağımsız, yerliliğin ruhunu temsil eden bir projeydi.

İşin ruhunu konuşalım dedim, gelin, biraz dertleşelim.

İTÜ'de okurken, meslek dersi hocalarımızdan birisi dedi ki:

"Gençler, hepiniz mühendis olacaksınız. Mühendis, az anlatarak konuşur. Daha çok yazarak, çizerek, Projesiyle konuşur. Siz çok konuşarak anlatmaya çalışıyorsunuz, bu yanlış". Hiç unutmuyorum.

Bize projeler lazım. Çevreme dikkatlice bakıyorum, proje ortaya koymaktan çok, ortaya koyulanların eleştirisiyle zaman geçiriliyor.

Evet, yanlışa dur diyeceğiz. Ama, biraz da büyük düşüneceğiz. Teferruata takılmayacağız. Cambaza bakmayacağız.

Yunus'un deyimiyle: "Pazar eyle götürü" diyeceğiz.

Götürü pazarlık ne demek bilmeyen var mı aramızda? Şöyle bir tartarsın malı, alıcı gözüyle, çuvalın toplamı değerli mi, tamam o zaman, içindeki çarığı çürüğüyle beraber pazarlık eder, hepsini alırsın. Sonra, ayıklarsın elbette.

Cumhuriyetin ilk yıllarının şartlarını bir kenara koyarsak, bu ülkede, yerlilik adına yaşanmış 3 dönem var. 1950'ler, 1980'ler ve son 15 yıl. Yaklaşık 100 yılı konuşuyoruz ve yerlilik süreci, sadece 3'te biri.

Son 15 yıla bakıyoruz. İlk yarısı; ülkeyi yönetecek olan siyasetin, devletin yerleşik yapısıyla mücadelesiyle geçmiş, ikinci yarısı da, içeriye yuvalanmış bir başka yapıyla, bir terör örgütüyle mücadeleyle geçiyor. Dış dünyayla yaşananlar da, işin tuzu biberi.

Kendimize haksızlık etmeyelim. Bu ülkenin 45 yıl sonrasını, 75 yıl sonrasını hayal edelim.

Meşhur hikayedir. Hoca, sınavda soru kağıtlarını dağıtır ve gördüğünüzü yazın, der. Kağıt boştur. Ortada, sadece siyah bir nokta vardır.

Herkes, o siyah noktayı yazar. Halbuki, kağıdın % 99'u bembeyazdır, kimse oraya odaklanmaz.

Gelin, beyazlara odaklanalım.

Sonrası kolay. Teknolojik olarak her şeyi yapar buradaki mühendisler.

Ne demek yanlıştan kurtulmak?

İki farklı örnek vereyim, ilgisiz gibi gelse de kimilerine.

Her şeyin modası geçiyor, gıda ihtiyacının modası geçmiyor.

Bu ülkede, artık tarım ve köylülük dönemi bitti, şehirleşme zamanı, diyerek, insanların yılarca köylerinden alınıp, şehirlere adeta istiflendiği bir sistemin içinde büyüdük biz. Tarımımızı dinamitleyip, buğday ve mercimeği bile ithal eder hale getirilerek.

Konya büyüklüğündeki Hollanda'nın tarım ihracatı, bizim tarım üretimimizden daha fazla. Amsterdam havaalanından şehre doğru giderken gördüğünüz inekler, onlarda köylülüğünü ikinci plana itmemiş demek ki.

O zaman, yerlilik, bir zihniyet meselesi demek ki.

Bugünkü Türkiye'nin 4 kat nüfusuna bakabilecek bir araziye sahip güzel ülkemizde, nüfus planlaması garabetini icad edenlere karşı çıkabilmek, yerli üretim ve tüketimin ana felsefesi.

Türkiye'nin nüfus büyüme grafiği 2040 yılından sonra aşağı dönüyor, yani yaşlanmaya başlıyoruz, maalesef.

Fotoğrafa buradan bakmazsak, herkes gibi sele kapılıp, belki artık bugün değil ama, başlangıçta, sizlerde, bu işi de kendine dert eden, yerli birisinin, Sayın Cumhurbaşkanının, her nikahtan sonra çok çocuk tavsiyesini, magazin bir bakışla gözlediniz.

Bunları aşalım. Her konuyu da artık Sayın Cumhurbaşkanının, tabirimi bağışlayın, sırtına yükleyip, hep ondan kurtarıcılık beklemeyelim.

İmece diye bir usul vardır, Anadolu'da. Su arkı mı kazılacak, yanan bir ev mi söndürülecek, herkes oradadır. Sadece Muhtara havale edilmez işler. İmece zamanı.

Bu oyun Çinde de oynandı. Kalabalık nüfus. Tek çocuk politikası. İş nereye gidiyordu sosyal olarak biliyor musunuz?

Kardeş, Amca, hala, dayı, teyze, enişte, kayınbirader, yeğen, kuzen, bacanak, baldız vb olmayan; Anne, Baba, çocuk ve hayattalarsa, dede ve ninelerden ibaret bir toplum oluşmaya başladı. Suni bir toplum. Çinliler de uyandılar işe sonradan ve vazgeçiyorlar, kademelendirerek.

Gözünüzü kapatın 2 dakika ve hayal edin öyle bir toplumu. Korkunç.

Söylenecek o kadar şey var, ama zaman yok.

Programın amacı farkındalık oluşturmaktır.

Ben de, bir nebze, onu yapmaya çalıştım.

Yoksa, elbette, Milli Gemiden, İnsansız hava araçlarına, yerli yazılımdan, yerli otoyol kadar söylenecek o kadar çok şey var ki.

Bu güzel projeleri yapanlardan, destek olanlardan Allah razı olsun.

Unutmayın.

Götürü pazarlık, güzel bir esnaf adetidir.

Hedefi, 10 15 yıl gibi kısacık zamanlarda, yüzlerce hengame içinde başarılan binlerce işin içindeki çürüklere odaklanarak değil, bu azimle, elbette iyi niyetle çalışarak elde edebileceğimiz 50 yıl sonraya, 100 yıl sonraya bakarak belirleyelim.

Sözlerime burada son verirken, bu güzel projeyi hayata geçiren ve bir seferberlik çağrısı başlatan Mimar Sinan Mimar ve Mühendisler Birliği'ni, Başkan'ı Muhammed Garip kardeşimi ve üyelerini bir kez daha tebrik ediyorum.

Rabbim, seferberliğimizi hayırlara vesile kılsın.

Nail Olpak

DEİK Başkanı